

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«**Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα**», μυθιστορία **Ξαβιὲρ δὲ Μοντεπεν** (τεύχη 14) Δρ. 6 [6.60]
 «**Τὸ Τριακοσάδραχμον**» **Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου**..... λεπ. 50 [60]
 «**Παλαιὰ Ἀμαρτίαι**» **λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου**..... Λεπτ. 60 [70]
 «**Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων**», μυθιστορία **Ponson-De-Terrail**, τόμοι ὀκτώδεες 3 Δρ. 6 (7)
 «**Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ**», μυθιστορία **Ἐμμ. Γονζαλὲς**..... Δρ. 1,50 (1,70)
 «**Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων**», μυθιστορία **Βίκτωρος Οὐγγύς, μετάφρασις Ἰ. Κορασσοῦ** α τόμοι 2) Δρ. 4 (4,30)
 «**Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης**», μυθιστόρημα **βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας**..... Δραχ. 2 [2,20]
 «**Κωμωδία**» ὑπὸ **Ἀγγ. Βλάχου** Δρ. 2 [2,20]
 «**Ὁ Γονζάλδης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτιθεῖσα**» μυθιστόρημα Δρ. 1,50 [1,70]
 «**Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου**», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ **Γρ. Δ. Ξενοπούλου** Δρ. 2 (2,20)
 «**Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ**» ὑπὸ **Ἀγγέλου Βροφφελίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανά** [τόμ. 2] Δρ. 5 [5,50]
 «**Ἡ Ναζία Μαριάνθη**» μυθιστόρημα **πρωτότυπον**..... Δρ. 1,30 (1,50)
 «**Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας**» μυθιστόρημα **Ἰουλίου Βερν**, Δρ. 1,70 (2)
 «**Ὁ Ἀρχὸν τοῦ Κόσμου**», μυθιστόρημα **εἰς 6 τόμους**..... Δρ. 8 (9)
 «**Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας**» μετάφρασις **Γ. Κ. Ζαλακώστα** Δρ. 4 (4,50)
 «**Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀβδᾶ**» μυθ. Δρ. 150 (160)
 «**Τυχαιὸν Συμβάν**», διήγημα **πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου**..... Δρ. 4 (4,10)
 «**Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων**», μυθιστορία **Pierre Zaccane**..... Δρ. 4 (4,20)
 «**Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ**» καὶ «**Ἡ ἀνυμφος μήτηρ**» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία **A. Matthey (Arthour Arnold)** Δρ. 3,50 (4)
 «**Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού**» καὶ **Τὸ ἀνθος τῆς Ἀλόης** (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία **Ι. Φ. Σιμῆ** Δρ. 3,25 (3,75)
 «**Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογήτρος**», μυθιστορία **Ἰουλίου Μαρύ**, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, Δραχ. 3 (3,40)
 «**Ἀττικαὶ Νύκτες**». Δράματα — **Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλείδου**..... 2 (2,20)
 «**Ἐλπίνικη**» ἔθιμα **Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου**..... Δρ. 5 (5,30)
 «**Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ**», μυθιστορία **Γεωργίου Πραδέλ**..... Δρ. 5 (5,30)
 «**Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλης**», μυθιστορία **Π. Ζακόν**..... Δρ. 2,50 (2,70)
 «**Ὁ Ἰππότης Μάιος**», μυθιστορία **Ponson de Terrail**..... Δραχ. 2,50 (2,70).
 «**Ἡ διδασκάλισσα**», μυθιστορία **Εὐγενίου Σὺν**..... Δραχ. 3 (3,20)
 «**Παραπτώσις καὶ Μεταμέλεια**», ἔθιμα «**Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ**», μυθιστορία **Maximilien Perrin** (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) Δραχ. 3,50 (3,70)
 «**Ἀντωνίνα**», μυθιστορία **Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μετάφρασις: Λάμπρου Ἐνυλλῆ**, Δρ. 3 (3,30)
 «**Λέων Λεωνίδης**», μυθιστορία **Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση** Δρ. 1,50 [1,80]
 «**Τὰ Δύο Ἀῖνα**» **Αἰμιλίου Ραβούρι**, Δρ. 1,50 [2]
 «**Ἡ Ὁραία Παρισινή**»..... λεπ. 60 (70)
 «**Παρισὶν Ἀπόκρυφα**», μυθιστορία **Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση** (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]
 «**Ὁ Διαβολο - Σίμων**», μυθιστορία **Ponson-De Terrail**..... Δρ. 1,50 (1,70)

εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ προὔτιμα μάλλον νὰ προσπαθῇ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἐγκλημα, χωρὶς νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐγκληματιάν. Ἀνεμίχθη λοιπὸν στενώτατα εἰς τὴν προπαρσκευαζομένην πρᾶξιν, ἐπεχείρησε νὰ ἐπιληφθῇ παντὸς τοῦ μίτου αὐτῆς καὶ περιέμενε τὴν προσδιωρισμένην στιγμήν, ἵνα ματαιώσῃ τὰ πάντα συμβιβάζων αὐτά. Ἀλλ' ὁ ἀχρεὺς ἐκεῖνος, ὅστις ἔμελλε νὰ διεξαγάγῃ αὐτήν, τόσον τολμηρὸς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐφάνη, καὶ τόσον ὠραῖα διεξήγαγεν αὐτήν, ὥστε τὸ ἐγκλημα ἐτελέσθη, ὁ ἐγκληματίας ἐσώθη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Γυνάρδος συνελήφθη.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ εἰσαγγελέως κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Γυνάρδου ἦτο ἀριστοῦργημα λογικῆς.

Ἀνέφερεν ὁλόκληρον τὸν βίον τοῦ κατηγορουμένου, τὴν κακίστην διαγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, τὰς ποινὰς του, τὴν ἀποβολὴν του ἐκ τῶν ἐξετάσεων, τὸ θράσος τῆς πρώτης πρὸς κλοπὴν ἀποπειρας του, τὴν συνενοχὴν του ἐν τῇ στάσει τῆς φυλακῆς, τὴν δραπετεύσιν του ἐκ Καγέννης, τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Γαλλίαν ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα. Ἀπὸ τῆς περιόδου δὲ ταύτης ἰδίως ἀνάχωρῶν ὁ ρήτωρ ἔθιξε τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δικανικῆς εὐγλωττίας.

Ἐστιγμάτισε τὸν ὑποκριτὴν τοῦτον τῆς ἀγαθότητος, τὸν διαφθορέα τοῦτον ἐντίμων ἀνδρογύνων, ὅστις, ἵνα ἐπιτύχουν οἱ καταχθόνιοι σκοποὶ του, ἔπεμπε τοὺς συζύγους νὰ πίνωσι τὰ χρήματά των εἰς τὸ καπηλεῖον, τὸν ψευδῆ τοῦτον ἐκτελεστήν τοῦ καλοῦ, ὅστις ἐζήτει διὰ δώρων ἐπιβλαβῶν ν' ἀποκτήσῃ δημοτικότητα, τὸ τέρας τοῦτο, τὸ κρυπτόμενον ὑπὸ μανδύαν φιλανθρωπίας.

Ἀνέφερε μετὰ φρίκης τὴν διαβολικὴν μοχθηρίαν τοῦ θηρίου τούτου, ὅπερ συνήθιζε λυσσαλέους κύνες, ἵνα τοὺς ἀπολύσῃ κατὰ τοῦ κόσμου τοῦ δαίμονος τούτου τοῦ ἀγαπῶντος τὸ κακὸν διὰ τὸ κακόν, ὅστις ἐκινδύνευε ν' ἀκρωτηριασθῇ σταματῶν ἵππον ἀφηνιάσαντα καὶ διατί; Μόνον καὶ μόνον ἵνα ἔχῃ τὴν ἀρρητον εὐχαρίστησιν νὰ τὸν ἴδῃ πίπτοντα ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ καταπατοῦντα γέροντας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ.

Βεβαίως ὁ ἄθλιος αὐτὸς ἦτο ἱκανὸς τὰ πάντα νὰ ἐπιχειρήσῃ. Προσέθηκεν ὅτι εἶχε μυρίους λόγους νὰ πιστεῖν ὅτι ἦτο συνένοχος τοῦ ἀθλίου ἐκείνου, ὃν ἡγόρασε ἵνα προδώσῃ τὴν Γαλλίαν.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν ὀρφανὴν ἐκείνην, ἣν εἶχεν ἀναθρέψῃ, καὶ ἣτις εὐρέθη νεκρὰ πρῶταν τινὰ πρὸ τῆς θύρας του, τίς ἔτερος ἢ αὐτὸς ἡδύνατο νὰ τὴν εἶχε δολοφονήσῃ;

Ὁ φόνος οὗτος ἦτο βεβαίως ὁ αἱματηρὸς ἐπίλογος ἐνὸς τῶν ἀρρήτων ἐκείνων δραμάτων, ὧν τὸ κύριον αἷτιον εἶνε ἡ αἰσχύνῃ ἢ ἡ κραιπάλῃ, καὶ ὧν τὸν καλύπτοντα βόρβορον μόλις τολμᾷ τις νὰ κινή. Μετὰ τόσα δὲ κατορθώματα οὐδεμία ἀνάγκη ἦτο νὰ δυσκολευθῇ διὰ τὸ προκείμενον τελευταῖον ἐγκλημα.

Ἐνταῦθα, παρὰ τὰς ἀνοήτους ἀρνήσεις τοῦ κατηγορουμένου, ὑπῆρχεν ἐνέργεια ἀπόλυτος. Πρέπει λοιπὸν νὰ καταδικάσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μὲ ὀλην τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου. Θὰ ἐτιμωρεῖτο, ἐστὲ βέβαιοι, δικαίως καὶ ὄχι πολὺ αὐστηρῶς. Ἐχετε νὰ κάμῃτε ὄχι μόνον μὲ μέγαν ἐγκληματιάν, ἀλλὰ μὲ ἐν ἐκ τῶν κακοποιῶν ἐκείνων πνευμάτων, μὲ ἐν ἐκ τῶν τεράτων ἐκείνων τῆς κακεντρεχεῖας καὶ τῆς ὑποκρισίας, ἅτινα ὠθοῦσι τὸν ἄνθρωπον ν' ἀμφιβάλλῃ σχεδὸν περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ν' ἀπελπίζεται περὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Μετὰ τοιαύτην ὁμιλίαν, ὁ δικηγόρος τοῦ Κωνσταντίνου Γυνάρδου δὲν ἡδύνατο ἢ τὴν μωρίαν νὰ διςχυρισθῇ ὑπὲρ τοῦ πελάτου του. Ὁμιλήσας περὶ τῶν παθολογικῶν περιπτώσεων, παρέστησε τὸν πελάτην του ὡς μονομανῆ, ὡς ἀνεύθυνον καὶ συνεπέρανε λέγων, ὅτι τοιαῦται ἀνωμαλίας τῆς φύσεως ὑπηρετοῦνται μᾶλλον ἐν Χάρεντων ἢ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ροκέτας.

Ὁ Κωνσταντῖνος Γυνάρδος κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ἄνδρες ἐνάρετοι, οὗς ἡ ἀπέχθεια τοῦ μίσους καθιστῶσιν ἀγρίους, κατελήφθησαν ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἐφώνησαν: «**Εὖγε**».

Ὁ θάνατος τοῦ Κωνσταντίνου Γυνάρδου ὑπῆρξεν ὡς ἡ παιδικὴ του ἡλικία παραδειγματική, ἀλλὰ δυστυχῆς. Ἀνῆλθεν ἄφροδος ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος, μὲ τὸ πρόσωπον ἥσυχον, ὡς ἡ συνειδησίς του, μετὰ γαλήνης μάρτυρος, ὃν ἅπας ὁ κόσμος ὑπέλαβεν ὡς κακοῦργον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, γνωρίζων ὅτι ὁ δῆμιος ἦτο ἄπορος καὶ πατὴρ οἰκογενεῖας, ἡδῆως τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι τῷ κατέλιπε πᾶσαν τὴν περιουσίαν του μετὰ τῆς δὲ χάριτος εἶπε τοῦτο, ὥστε ὁ δῆμιος, οἰνοῖ ἀμιλλώμενος κατὰ τὴν γενναϊότητα πρὸς τὸν εὐεργέτην του, τρεῖς ἀνεβίβασε καὶ κατεβίβασε τὴν μάχαιραν, ἵνα κόψῃ τὸν λαιμόν του!

Τρεῖς μῆνας ἀργότερον, φίλος τις τοῦ Κωνσταντίνου Γυνάρδου, ἐπιστρέψας ἐκ μακροῦ ταξιδίου, καὶ μαθὼν τὸ λυπηρὸν συμβάν τοῦ ἐντίμου ἐκείνου ἀνθρώπου, οὕτινος μόνος αὐτὸς ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν, ἡγόρασε τόπον καὶ παρήγγειλε μνημεῖον ἐκ μαρμαροῦ, ἐφ' οὗ ἔγραψεν ἐπιγράμμα εἰς τὸν φίλον του. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένῃν ἀπέθανεν ἐξ ἀποπληξίας.

Οὐδὲν ἦττον, ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα ἐπροπληρώθησαν, ὁ λαιμοτομηθεὶς ἔσχε τὸ μνημεῖόν του. Ἀλλ' ὁ ἐργάτης, κακῶς ἀναγνώσας τὴν ἐπιγραφὴν, κατὰ λάθος ἤλλαξεν ἐν γράμμα.

Καὶ οὕτω ὁ δυστυχῆς «**ἄνθρωπος τοῦ καλοῦ**» (homme de bien), ὡς ἔγραψεν ὁ φίλος του, παραγνωρισθεὶς ζῶν, κεῖται μετὰ θάνατον ὑπὸ τὴν ἐξῆς κατὰ τύχην ἐπιγραφὴν:

Ἐνθάδε κεῖται **Κωνσταντῖνος Γυνάρδος**
 ἄνθρωπος τοῦ μηδενός (homme de rien)

Κ. Σ. Σ.